31975R2759

L 282/1 *EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA* 1.11.1975

NÕUKOGU MÄÄRUS (EMÜ) nr 2759/75, 29. oktoober 1975, sealihaturu ühise korralduse kohta

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 42 ja 43,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust [1]

ning arvestades, et:

sealihaturu korraldust käsitlevaid põhisätteid on nende vastuvõtmisest alates korduvalt muudetud; asjakohaste dokumentide arvukus, keerulisus ja hajutatud avaldamine EÜT eri numbrites muudab nende kasutamise raskeks ning kaob selgus, mis peaks olema kõigi õigusaktide põhiline tunnus; seetõttu tuleks need koondada ühtsesse teksti;

põllumajandussaaduste ühisturu toimimise ja arenguga peab kaasnema ühise põllumajanduspoliitika kujundamine, mis sisaldab eelkõige põllumajandusturgude ühist korraldust, mille vorm võib olla tooteti erinev;

ühises põllumajanduspoliitikas taotletakse asutamislepingu artiklis 39 sätestatud eesmärkide saavutamist; turgude stabiliseerimiseks ja põllumajandusega tegelevale rahvastikuosale rahuldava elatustaseme tagamiseks tuleks sealihaturul ette näha meetmed, mis hõlbustaksid pakkumist turunõuetega kohandada, ja sekkumismeetmed; sekkumismeede võib olla kokkuostmine sekkumisametite poolt; samuti tuleks ette näha eraladustusabi meetmed, sest selline abi häirib kõige vähem tavapärast turustust ja võib aidata vähendada sekkumisametitepoolse kokkuostmise mahtu; selleks tuleks eelkõige ette näha baashind, millest alates võib sekkumismeetmeid rakendada, ja täpsustada sekkumist reguleerivad tingimused;

ühenduse ühtse sealihaturu loomine nõuab ühtse kaubandussüsteemi sisseseadmist ühenduse välispiiril; impordimakse ja eksporditoetusi sisaldav kaubandussüsteem koos sekkumismeetmetega stabiliseerib ühenduse turgu, tagades eelkõige, et hinnakõikumised maailmaturul ei mõjutaks ühenduses kehtivaid hindu;

põhimõtteliselt peaks selle eesmärgi saavutamiseks piisama impordimaksude määramisest kolmandatest riikidest pärit impordile, mille puhul võetakse arvesse tagajärgi, mis tulenevad ühenduses ja maailmaturul kehtivate söödateraviljahindade erinevuse mõjust söödakuludele, ning vajadust kaitsta ühenduse töötlevat tööstust;

on tarvis vältida häireid ühenduse turul, mida põhjustavad erakordselt madalate hindadega pakkumised maailmaturul; selleks tuleks määrata lüüsihinnad ja impordimakse lisasumma võrra suurendada, kui vabad pakkumishinnad ühenduse piiril on kõnealustest hindadest madalamad; kui kõikidele ühte tariifirubriiki kuuluvatele toodetele on tüüpilist pakkumishinda raske kindlaks määrata, lüüsihindade süsteem ei toimi; sellistel juhtudel tuleks ette näha lisasumma arvutamise meetod;

impordimahu kontrollimiseks tuleks ette näha impordilitsentside süsteem, mis hõlmaks tagatise impordi garanteerimiseks;

---

[1] EÜT C 60, 13.3.1975, lk 42.

ekspordil kolmandatesse riikidesse ühenduse piirides ja maailmaturul kehtivate hindade vahega suuruselt võrdse eksporditoetuse eraldamine tagaks ühenduse osalemise rahvusvahelises sealihakaubanduses; ühenduse eksportijatele stabiilse toetuse tagamiseks tuleb hoolitseda, et oleks võimalik sealiha eksporditoetused eelnevalt kindlaks määrata;

lisaks eespool kirjeldatud süsteemile tuleks seestöötlemise kord osaliselt või täielikult keelata, kui olukord turul seda nõuab;

impordimaksusüsteem võimaldab loobuda kõikidest muudest kaitsemeetmetest ühenduse välispiiril; ühine hinna- ja maksumehhanism võib erandlike asjaolude korral siiski ebapiisavaks osutuda; sellisel juhul peaks ühendusel olema võimalus võtta viivitamata kõik vajalikud meetmed, et ühenduse turg ei jääks ilma kaitsest häirete vastu, mis võivad tekkida pärast varasemate imporditõkete kõrvaldamist;

loomahaiguste leviku tõkestamiseks kavandatud meetmete rakendamisest tulenevad vaba ringluse piirangud võivad ühe või mitme liikmesriigi turul raskusi põhjustada; sellise olukorra leevendamiseks on tarvis luua võimalus vastu võtta erandlikke turutoetusmeetmeid;

kavandatud meetmete hõlpsamaks rakendamiseks tuleks ette näha kord, mis seab korralduskomitee raames sisse tiheda koostöö liikmesriikide ja komisjoni vahel;

teatava abi andmine kahjustaks ühisel hinnasüsteemil põhineva ühtse turu loomist; seetõttu tuleks sealihasektoris kohaldada asutamislepingu sätteid, mis võimaldavad anda hinnangut liikmesriikidepoolsele abile ja keelata selline abi, mis ei ole ühisturu reeglitega kooskõlas;

samal ajal peab sealihaturu ühine korraldus asjakohasel viisil arvesse võtma asutamislepingu artiklites 39 ja 110 sätestatud eesmärke;

liikmesriikide käesoleva määruse rakendamisega seotud kulutused kannab ühendus vastavalt nõukogu 21. aprilli 1970. aasta ühise põllumajanduspoliitika finantseerimist käsitleva määruse (EMÜ) nr 729/70 [1] (muudetud määrusega (EMÜ) nr 1566/72 [2]) artiklitele 2 ja 3,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Sealihaturu ühine korraldus hõlmab hinna- ja kaubandussüsteemi ning reguleerib järgmisi tooteid.

	Ühise tollitariifi rubriiginumber	Kauba kirjeldus
a)	01.03 A II	Elusad kodusead, v.a tõupuhtad aretusloomad
b)	02.01 A III a	Kodusealiha, värske, jahutatud või külmutatud
	02.01 B II c	Kodusearups, värske, jahutatud või külmutatud
	02.05 A ja B	Tailihata pekk (sulatamata ja ekstraheerimata), värske, jahutatud, külmutatud, soolatud, soolvees, kuivatatud või suitsutatud
	02.06 B	Kodusealiha ja toidukõlblik kodusearups, soolatud, soolvees, kuivatatud või suitsutatud
	15.01 A	Sulatatud ja muu searasv, sulatatud või ekstraheeritud
c)	16.01	Vorstid ja vorstitooted lihast, rupsist või loomaverest
	16.02 A II	Muud lihast või rupsist valmistatud tooted ja konservid, mis sisaldavad maksa, v.a hane- või pardimaksa
	16.02 B III a	Muud lihast või rupsist valmistatud tooted ja konservid, mis sisaldavad kodusealiha või -rupsi

2. Käesolevas määruses tähendab "kvartal" kolmekuulist ajavahemikku, mis algab 1. veebruaril, 1. mail, 1. augustil või 1. novembril.

[1] EÜT L 94, 28.4.1970, lk 13.
[2] EÜT L 167, 25.7.1972, lk 5.

I JAOTIS

Hinnad

Artikkel 2

Et soodustada tootmisharusiseste ja tootmisharudevaheliste organisatsioonide tegevust, mis hõlbustaks pakkumist turunõuetega kohandada, võib artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete suhtes võtta ühenduses järgmisi meetmeid:

— edendada tootmis-, töötlemis- ja turustuskorraldust,

— parandada kvaliteeti,

— kujundada kasutatud tootmisvahenditel põhinevaid lühi- ja pikaajalisi prognoose,

— hõlbustada turuhinnadünaamika registreerimist.

Kõnealuseid meetmeid käsitlev üldeeskiri võetakse vastu asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud korras.

Artikkel 3

Et vältida või leevendada olulist hinnalangust, võib võtta järgmisi sekkumismeetmeid:

— eraladustusabi,

— kokkuostmine sekkumisametite poolt.

Eraladustusabi võib anda toodete puhul, mis määratakse vastavalt artiklis 5 sätestatud korrale.

Sekkumisametid ostavad kokku värskeid või jahutatud rümpasid või poolrümpasid (ühise tollitariifi alamrubriik *ex* 02.01 A III a 1); nad võivad kokku osta sea värskeid või jahutatud kõhtmisi osi (läbikasvanud) (ühise tollitariifistiku alamrubriik *ex* 02.01 A III a 5), ja värsket või jahutatud sulatamata searasva (ühise tollitariifistiku alamrubriik *ex* 02.05 A I).

Artikkel 4

1. Enne iga aasta 1. augustit määratakse ühenduse searümpade liigitusskaala alusel määratletud standardkvaliteedile vastavate kodusigade rümpade või poolrümpade liha (edaspidi "searümbad") baashind, mis hakkab kehtima alates sama aasta 1. novembrist.

Baashinda määrates võetakse arvesse:

— lüüsihinda ja iga aasta 1. augustiga algava kvartali jooksul kohaldatavat impordimaksu,

— vajadust määrata see hind kindlaks tasemel, mis soodustab turuhindade stabiliseerimist ega too ühenduses kaasa struktuuriliste ülejääkide teket.

2. Sekkumismeetmeid võib võtta, kui searümpade turuhind ühenduses, nagu see on kehtestatud igas liikmesriigis ühenduse tüüpilistel turgudel kindlaksmääratud hindu arvestades ning koefitsientide abil, mis kajastavad iga liikmesriigi suhtelist sigade arvu, on väiksem ja tõenäoliselt ka jääb väiksemaks kui 103 % baashinnast.

3. Liikmesriikide määratud sekkumisametid võtavad sekkumismeetmeid artiklites 5–7 sätestatud tingimuste alusel.

4. Asutamislepingu artikli 43 lõikes 2 sätestatud korda kohaldatakse selleks, et:

— määrata baashind,

— määrata searümpade standardkvaliteet.

5. Nõukogu, toimides komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega:

— koostab tüüpiliste turgude nimekirja,

— kehtestab ühenduse searümpade liigitusskaala.

6. Artiklis 24 sätestatud korda kohaldatakse selleks, et:

— võtta sekkumismeetmeid ja otsustada nende kohaldamise lõpetamine,

— võtta vastu käesoleva artikli rakendamise üksikasjalikud eeskirjad.

Artikkel 5

1. Standardkvaliteedile vastavate searümpade kokkuostuhind ei või olla kõrgem kui 92 % ega madalam kui 85 % baashinnast.

2. Standardkvaliteedile vastavate toodete, välja arvatud searümpade kokkuostuhinnad tuletatakse searümpade kokkuostuhinnast nende toodete lüüsihindade ja searümpade lüüsihindade suhte alusel.

3. Toodete puhul, mis standardkvaliteedile ei vasta, tuletatakse kokkuostuhinnad asjakohaste standardkvaliteedile vastavate toodete kehtivatest hindadest, arvestades nendevahelisi kvaliteedierinevusi standardkvaliteedi suhtes. Need hinnad kehtivad määratletud kvaliteedi puhul.

4. Artiklis 24 sätestatud korda kohaldatakse selleks, et:

a) määrata tooted, mille puhul sekkumismeetmeid rakendada, ja piiritleda kokkuostetavate toodete kvaliteeti; teatavates ühenduse piirkondades ei pea sekkuma kaalukategooriate puhul, mis ei ole nende piirkondade sealihatoodangu puhul tüüpilised;

b) määrata kindlaks kokkuostuhindade ja eraladustusabi suurus;

c) vastu võtta käesoleva artikli rakendamise üksikasjalikud eeskirjad, eriti tingimuste kohta, mis reguleerivad toodete kokkuostmist ja ladustamist, mille suhtes kohaldatakse artiklis 3 sätestatud sekkumismeetmeid.

Artikkel 6

1. Sekkumisametite poolt kooskõlas artiklitega 3, 4 ja 5 ostetud kaupu müües tuleb vältida turu häirimist ning tagada ostjate võrdne ligipääs kaupadele ja võrdne kohtlemine.

2. Käesoleva artikli rakendamise üksikasjalikud eeskirjad, eelkõige müügihindade, laost väljastamise tingimuste ja vajadusel sekkumisametite poolt kokkuostetud toodete töötlemise kohta, võetakse vastu artiklis 24 sätestatud korras.

Artikkel 7

1. Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega vastu eraladustusabi üldeeskirja.

2. Rakendamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 24 sätestatud korras.

II JAOTIS

Kauplemine kolmandate riikidega

Artikkel 8

Artikli 1 lõikes 1 nimetatud toodete impordi puhul ühendusse nõutakse impordimaksu, mis artiklis 24 sätestatud korras on igaks kvartaliks eelnevalt kindlaks määratud.

Artikkel 9

1. Searümpade suhtes kohaldatav impordimaks koosneb järgmistest summadest:

a) osasumma, mis võrdub söödateraviljahindade erinevusega ühenduses ja maailmaturul söödateraviljakoguse eest, mis kulub ühe kilogrammi sealiha tootmiseks ühenduses.

Ühenduse söödateraviljahinnad määratakse kindlaks kord aastas 12 kuuks alates 1. augustist söödateravilja künnishindade ja nende igakuise tõusu alusel.

Söödateravilja maailmaturuhinnad määratakse kord kvartalis, võttes aluseks sellele kvartalile eelneva kuue kuu söödateraviljahinna, mille jooksul nimetatud summa arvutatakse.

Kuid 1. novembrist, 1. veebruarist ja 1. maist kohaldatavaid impordimakse määrates võetakse söödateravilja maailmaturuhindade dünaamikat arvesse ainult juhul, kui samal ajal määratakse uus lüüsihind;

b) osasumma, mis võrdub 7 %ga 1. maile eelneva nelja kvartali iga-aastasest keskmisest lüüsihinnast.

See osasumma arvutatakse kord aastas 12 kuuks alates 1. augustist.

2. Nõukogu, toimides komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega:

— määrab söödateraviljakoguse, mis on vajalik ühe kilogrammi sealiha tootmiseks ühenduses, ning söödateravilja eri liikide protsendi kõnealuses koguses,

— võtab vastu käesoleva artikli rakendamise eeskirjad.

Artikkel 10

1. Artikli 1 lõike 1 punktides a ja b loetletud toodete, välja arvatud searümpade puhul tuletatakse impordimaks searümpade impordimaksust selliste toodete ja searümpade hinna suhte alusel ühenduses.

2. Artikli 1 lõike 1 punktis c loetletud toodete puhul koosneb impordimaks järgmistest summadest:

a) esimene osasumma, mis on tuletatud searümpadele kohaldatavast impordimaksust selliste toodete ja searümpade hinna suhte alusel ühenduses;

b) teine osasumma, mis võrdub 7 %ga keskmisest pakkumishinnast, mis määratakse iga aasta 1. maile eelneva 12 kuu impordi põhjal. Ühise tollitariifistiku rubriiki *ex* 16.02 kuuluvate toodete puhul on eespool nimetatud protsent 10.

See osasumma arvutatakse kord aastas 12 kuuks alates 1. augustist.

3. Erandina lõigete 1 ja 2 sätetest piiratakse toodete puhul, mis kuuluvad ühise tollitariifistiku alamrubriikidesse *ex* 02.01 B II, *ex* 15.01 A, *ex* 16.01 A ja *ex* 16.02 A II ning mille tollitariifimäär on GATTis ühtlustatud, impordimakse nimetatud ühtlustamisest tuleneva summaga.

4. Lõigetes 1 ja 2 mainitud suhteid väljendavad koefitsiendid määratakse artiklis 24 sätestatud korras.

Artikkel 11

Kui ühenduse turul hinnad oluliselt tõusevad ja selline olukord tõenäoliselt jätkub, põhjustades turuhäireid või ähvardades neid esile kutsuda, võib võtta vajalikke meetmeid.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega vastu käesoleva artikli rakendamise üldeeskirja.

Artikkel 12

1. Iga kvartali lüüsihinnad määratakse eelnevalt kindlaks artiklis 24 sätestatud korras.

2. Searümpade lüüsihind koosneb järgmistest summadest:

a) summa, mis võrdub kolmandates riikides ühe kilogrammi sealiha tootmiseks vajalikule söödakogusele vastava söödateraviljakoguse väärtusega maailmaturul;

b) standardsumma, mis väljendab ühe kilogrammi sealiha tootmiseks vajaliku söödaga, välja arvatud teraviljaga seotud lisakulu võrreldes söödateraviljaga;

c) standardsumma, mis väljendab tootmise ja turustamise üldkulusid.

Söödateraviljakoguse väärtus määratakse kindlaks igas kvartalis, võttes aluseks teravilja maailmaturuhinnad kuue kuu jooksul, mis eelnevad kvartalile, millal lüüsihind kindlaks määratakse.

Kuid 1. novembrist, 1. veebruarist ja 1. maist kohaldatavat lüüsihinda määrates arvestatakse söödateravilja maailmaturuhindade dünaamikat ainult juhul, kui söödateraviljakoguse väärtus erineb vähimalgi määral väärtusest, mida on kasutatud eelmise kvartali lüüsihinda arvutades.

3. Lüüsihinnad määratakse ainult teatavatele artikli 1 lõikes 1 nimetatud toodetele, välja arvatud searümbad. Sellised lüüsihinnad tuletatakse searümpade lüüsihindadest selliste toodete puhul artikli 10 lõike 4 kohaselt kindlaks määratud suhte alusel.

4. Nõukogu, toimides komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega:

— määrab lõike 2 punktis a nimetatud söödateraviljakoguse ning söödateravilja eri liikide protsendi kõnealuses koguses,

— koostab nimekirja toodetest, millele lüüsihinnad määratakse,

— võtab vastu searümpade lüüsihinna arvutamise eeskirjad.

Artikkel 13

1. Kui toote vaba pakkumishind ühenduse piiril langeb alla lüüsihinna, suurendatakse impordimaksu sellelt tootelt lisasumma võrra, mis võrdub lüüsihinna ja vaba pakkumishinna vahega.

Teatavate toodete puhul, millele lüüsihinda ei määrata, luuakse "katsetoodete" ja "tuletatud toodete" süsteem, mis võimaldab lisasummasid kindlaks määrata.

2. Kuid seda impordimaksu ei suurendata kõnealuse lisasumma võrra nende kolmandate riikide puhul, kes on valmis ja võimelised tagama, et nende territooriumilt pärit ning ühendusse imporditavate toodete hind ei lange allapoole kõnealuse toote lüüsihinnast ja et välditakse mis tahes moonutusi kaubanduses.

3. Vaba pakkumishind ühenduse piiril määratakse kogu kolmandatest riikidest tulevale impordile.

Kui eksporti ühest või mitmest kolmandast riigist mõjutavad normaalsest madalamad hinnad, mis on teistes riikides kehtivatest hindadest madalamad, siis määratakse ekspordile nendest riikidest teine vaba pakkumishind piiril.

4. Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega vastu lõike 1 teises lõigus sätestatud süsteemi üldeeskirja.

5. Käesoleva artikli rakendamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 24 sätestatud korras.

Vajalikud lisasummad määratakse kindlaks samas korras.

Artikkel 14

1. Kõikide artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete ühendusse importimise tingimuseks võib seada impordilitsentsi esitamise, mille liikmesriigid annavad välja kõikidele taotlejatele sõltumata nende ettevõtte registrisse kantud asukohast ühenduses.

Selline litsents kehtib ühenduse piires toimuva impordi puhul.

Selliste litsentside väljaandmine sõltub tagatisest, mis garanteerib impordi litsentsi kehtivusaja jooksul; kui selle aja jooksul importi ei toimu või toimub ainult osaliselt, jääb tagatise esitaja tagatisest täielikult või osaliselt ilma.

2. Nõukogu koostab komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega nimekirja toodetest, mille puhul nõutakse impordilitsentsi.

3. Litsentside kehtivusaeg ja muud selle artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 24 sätestatud korras.

Artikkel 15

1. Määral, mis on vajalik artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete eksportimiseks nende toodete maailmaturunoteeringute või -hindade alusel, võib noteeringute või hindade ja ühendusesiseste hindade vahe katta eksporditoetusega.

2. Toetus on kogu ühenduse piires võrdne. See võib erineda sõltuvalt kasutusest või otstarbest.

Toetust antakse asjaosaliste taotluse korral.

3. Toetust määrates võetakse eelkõige arvesse vajadust luua tasakaal kolmandatesse riikidesse eksporditavate töödeldud kaupade tootmisel ühenduse põhisaaduste kasutamise ning seestöötlemise korra alusel sissetoodud kolmandate riikide toodete kasutamise vahel.

4. Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega vastu eksporditoetuste andmise ja eelneva kindlaksmääramise üldeeskirja ja kriteeriumid eksporditoetuste suuruse määramiseks.

5. Toetused määratakse korrapäraste ajavahemike järel artiklis 24 sätestatud korras. Vajadusel võib komisjon liikmesriigi taotluse korral või omal algatusel toetusi vahepeal muuta.

6. Käesoleva artikli rakendamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 24 sätestatud korras.

Artikkel 16

Sealihaturu ühise korralduse nõuetekohaseks toimimiseks vajalikul määral võib nõukogu komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega artikli 1 lõikes 1 loetletud toodete puhul, mis on mõeldud kõnealuses lõikes loetletud toodete tootmiseks, keelata täielikult või osaliselt seestöötlemise korra.

Artikkel 17

1. Käesoleva määrusega reguleeritud toodete klassifitseerimise suhtes kohaldatakse ühise tollitariifistiku tõlgendamise üldeeskirja ja selle rakendamise erieeskirju; käesoleva määruse kohaldamisest lähtuv tariifinomenklatuur moodustab osa ühisest tollitariifistikust.

2. Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti või kui nõukogu ei ole komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega otsustanud teha erandit, siis keelatakse:

— tollimaksu või mis tahes samaväärse toimega maksu kehtestamine,

— koguseliste piirangute või samaväärse toimega meetmete rakendamine.

Kõiki meetmeid, millega piiratakse teatavasse kategooriasse kuuluvatele isikutele impordilitsentside väljastamist, käsitatakse koguseliste piirangutega samaväärse toimega meetmetena.

Artikkel 18

1. Kui import või eksport põhjustab või võib põhjustada artikli 1 lõikes 1 nimetatud ühe või mitme toote turul ühenduses tõsiseid häireid, mis võivad ohustada asutamislepingu artiklis 39 sätestatud eesmärke, võib kauplemisel kolmandate riikidega kohaldada asjakohaseid meetmeid, kuni häired või häirete oht on möödunud.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega vastu käesoleva lõike rakendamise üksikasjalikud eeskirjad ja määrab kindlaks, millisel juhul ja millises ulatuses võivad liikmesriigid võtta kaitsemeetmeid.

2. Lõikes 1 mainitud olukorra puhul võtab komisjon liikmesriigi taotluse korral või omal algatusel vajalikud meetmed; meetmetest teatatakse liikmesriikidele ja neid tuleb viivitamata kohaldada. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta otsuse selle kohta vastu 24 tunni jooksul alates taotluse saamisest.

3. Iga liikmesriik võib komisjoni poolt võetud meetmed esitada nõukogule kolme tööpäeva jooksul alates nende teatavakstegemise päevast. Nõukogu tuleb viivitamata kokku. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega kõnealuseid meetmeid muuta või need tühistada.

III JAGU

Üldsätted

Artikkel 19

Artikli 1 lõikes 1 nimetatud tooteid, mis on valmistatud või saadud asutamislepingu artikli 9 lõikes 2 ja artikli 10 lõikes 1 nimetamata toodetest, ei lubata ühenduse piires vabasse ringlusse.

Artikkel 20

Et arvestada loomahaiguste leviku tõkestamiseks võetud meetmetest tulenevaid kõiki vaba ringluse piiranguid, võib kõigi sellistest piirangutest mõjutatud turgude toetamiseks võtta erakorralisi meetmeid artiklis 24 sätestatud korras. Selliseid meetmeid võib võtta üksnes nii suures ulatuses ja nii pikaks ajaks, kui kõnealuse turu toetamiseks täpselt vaja läheb.

Artikkel 21

Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse artikli 1 lõikes 1 nimetatud toodete tootmisel ja nendega kauplemisel asutamislepingu artikleid 92–94.

Artikkel 22

Liikmesriigid ja komisjon annavad üksteisele käesoleva määruse rakendamiseks vajalikku teavet.

Sellise teabe edastamise ja levitamise kord võetakse vastu artiklis 24 sätestatud korras.

Artikkel 23

1. Käesolevaga moodustatakse sealihaturu korralduskomitee (edaspidi "komitee"), mis koosneb liikmesriikide esindajatest ja mille eesistujaks on komisjoni esindaja.

2. Liikmesriikide esindajate hääli komitees arvestatakse asutamislepingu artikli 148 lõikes 2 sätestatud korras. Eesistuja ei hääleta.

Artikkel 24

1. Kui tuleb järgida käesolevas artiklis sätestatud korda, suunab eesistuja omal algatusel või liikmesriigi esindaja taotlusel küsimuse komiteele.

2. Komisjoni esindaja esitab võetavate meetmete eelnõu. Komitee esitab eelnõu kohta oma arvamuse tähtaja jooksul, mille eesistuja määrab vastavalt küsimuse kiireloomulisusele. Arvamused võetakse vastu 41häälelise häälteenamusega.

3. Komisjon võtab vastu meetmed, mida kohaldatakse viivitamata. Kui meetmed ei ole kooskõlas komitee arvamusega, teatab komisjon sellest viivitamata nõukogule. Sellisel juhul võib komisjon vastuvõetud meetmete kohaldamise edasi lükata kuni ühe kuu võrra alates teatamise kuupäevast.

Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega võtta ühe kuu jooksul vastu teistsuguse otsuse.

Artikkel 25

Komitee võib käsitleda teisi küsimusi, mis komitee esimees suunab talle omal algatusel või liikmesriigi esindaja palvel.

Artikkel 26

Käesolevat määrust kohaldades võetakse samal ajal asjakohaselt arvesse asutamislepingu artiklites 39 ja 110 sätestatud eesmärke.

Artikkel 27

Kui Itaalia kasutab nõukogu 29. oktoobri 1975. aasta teraviljaturu ühist korraldust käsitleva määruse (EMÜ) nr 2727/75 [1] artiklit 23, võtab nõukogu komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega vajalikud meetmed, et vältida konkurentsimoonutusi.

Artikkel 28

1. Käesolevaga tunnistatakse kehtetuks nõukogu 13. juuni 1967. aasta määrus nr 121/67/EMÜ sealihaturu ühise korralduse kohta, [2] mida on viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 1861/74 [3].

2. Viiteid lõikega 1 kehtetuks tunnistatud määrusele tõlgendatakse viidetena käesolevale määrusele.

Viiteid kõnealuse määruse artiklitele tuleb vaadelda koos lisas esitatud vastavustabeliga.

Artikkel 29

Käesolev määrus jõustub 1. novembril 1975.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Luxembourg, 29. oktoober 1975

Nõukogu nimel

eesistuja

G. MARCORA

---

[1] EÜT L 281, 1.11.1975, lk 1.
[2] EÜT 117, 19.6.1967, lk 2283/67.
[3] EÜT L 197, 19.7.1974, lk 3.

LISA

Vastavustabel

Määrus nr 121/67/EMÜ	*Käesolev määrus*
Artikkel 27	Artikkel 26
Artikkel 29	Artikkel 27